

Poštnina plačana
v gotovini.

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se plačuje naprej. — Oglasi po dogovoru.

Rokopise na uredništvo „Poštnega glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. — Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VI.

V Ljubljani, dne 1. julija 1926.

13. številka.

† Jože Otoničar.

Videl sem že sina-duhovna, ki je pokopal svojo mater, in sem videl očeta-grobarja, ki je zagrebal svojega sina. Tako se zgodi človeku, ki mora biti po čudnih potih usode poleg vsega drugega še žurnalist, da piše nekrolog človeku, kateri mu je bil prijatelj, mojster in učitelj. Pa ne samo prijatelj in vzornik, nego dobršen kos moje mladosti je zvezan z njegovo močno individualnostjo, ki je utisnila pečat in smer mojemu kasnejšemu delovanju. Zato je danes moja roka nerodna in moja beseda motna, ko moram pisati zadnje besede njemu, kojega živi duh je ustvaril vse naše stanovsko udejstvovanje, njegovo telo pa leži zleknjeno brez giba, brez utripa in brez glasu.

Dne 17. junija 1926 je umrl v »zdravilišču« na Golniku (baje se od tam nihče ne vrne zdrav, še živ malokdo) šef oddelka pri podružnici poštne hranilnice v Ljubljani tovariš Jože Otoničar. Rodil se je . . .

Pa saj ne morem pisati tistega suhoparnega, številkarskega nekrologa, kakor pišem po drugih umrlih tovariših. Ranki Jože bi mi to tudi zameril, kakor vem, da bi napisal on meni zadnje besede, ako bi odšel jaz v večnost pred njim, brez raznih podatkov in števil. Vsega tega pri njem tudi ni treba, kdo pa ni poznal ranjkega Otoničarja? Bolj od najvišjih gospodov pri pošti je bil znan on, čisto uverjeno trdim, da je bil pokojni Otoničar najbolj znan poštar v Sloveniji; pa tudi v drugih pokrajinah naše države je imel dosti znancev in prijateljev. Najbolj znan je bil po svojem društvenem delovanju, kajti bil je duša organizacijskega življenja. Kot poštar v Črnomlju je zahajal že prejšnja leta na sestanke in občne zборе svojega stanovskega društva in bil že takrat znan kot najmarkantnejša osebnost med poštними nameščenci. Poln humorja, duhovit, človek finih domislev in hitrih sklepov. Trmast v stvarih, o katerih pravilnosti je bil absolutno uverjen, pa silno popustljiv in dovzeten za predloge drugih, kadar je uvidel, da utegne biti misel njegovega tovariša tudi dobra ali celo boljša.

Če pregledam vrste sedanjih in prejšnjih tovarišev, ki so se aktivneje udeleževali v organizacijskem življenju, če dalje bolj spoznavam, da je bil edini Otoničar velik organizator in da je on edini razumel novi veliki čas, ki je napočil s prevratom. Takoj po razsulu a. o. monarhije so zborovala v Ljubljani različna poštna društva, takrat jih je bilo še enkrat več ko danes. Osebe sedanje enotne Sekcije ptč. činovnikov se je cepilo takrat na tri društva: poštarji so imeli svoje, oficianti svoje, oficiantke pa zopet svoje. Velika in glavna zasluga je bila baš pokojnega

Otoničarja, da je kot podeželski poštar s svojo prepričevalno zgovornostjo toliko časa pritiskal na vodstvo in članstvo teh treh društev, da so se združila v enotno »Društvo poštних uradnikov in uradnic«.

Pa vzlic temu je ostalo še vedno sedem društev, ki so koncem koncev vendar imela vsa enake interese in iste zahteve, saj so bili člani vseh sedem društev končno vendar le poštarji. Otoničar, ki je služboval takrat v Ljubljani pri čekovnem zavodu ter gledal spore in kaos te sedmorice, je bil edini, ki je z jasnim pogledom spoznal, da se bližajo sila važni časi: pragmatizacija, izenačenje vseh poštних uslužbencev različnih prejšnjih uprav, nova službena pragmatika itd. Jasno je videl, če ne bodo nastopili v teh vprašanih poštarji složno in enotno, bodo plačali račun poštarji sami. Toda kako naj nastopijo složno in enotno, ko pa drug za drugega ne vedo, kaj dela in kaj namerava. Ako bi tudi imeli dve društvi isti cilj in iste namene, je bila morda njih taktika in pot do tega cilja različna, ker se zastopniki teh društev niso nikjer sešli, nikdar se niso odkrito razgovorili.

Mene takrat še ni bilo v ožjem organizacijskem življenju, zato ne smem direktno obsoditi nikogar. Vendar svojo misel povem odkrito, da dvomim, ali bi se našel takrat od voditeljev posameznih organizacij kdo, ki bi bil spoznal, kakšne posledice bo imela razcepljenost slovenskih poštarjev ob prevedbi na novi zakon. Stopiti je moral na plan mož izven vodstva organizacije, bivši podeželski poštar in tudi v Ljubljani uradnik čekovnega zavoda, torej ne pravi poštar, stopil je Otoničar in ustanovil Zvezo poštних organizacij za Slovenijo.

Njegov cilj je bil tisti, kakor mora biti vsakega pozitivnega in poštenega organizatorja in kateremu cilju smo se šele ob njegovi smrti približali: za vse poštne nameščence v Sloveniji ena sama edinstvena organizacija. Ker je pa videl in vedel, da o oživotvorenju tega ideala prva leta po prevratu ni moglo biti niti govora, je našel drug izhod: če že mora biti toliko društev, mora biti vsekakor še neki višji forum, pred katerim naj se obravnavajo splošne zadeve, ki se tičejo vseh poštних nameščencev brez razlike na čin, posel in šolsko izobrazbo. Zato je izdelal osnutek pravil za tako splošno organizacijo višjega področja in sklical kot predsednik pripravljalnega odbora dne 16. maja 1919 v pismonoški dvorani ljubljanske glavne pošte ustanovni občni zbor Zveze poštних organizacij. On je Zvezo ustvaril, vdahnil ji je življenje, sam pa se je umaknil ter potisnil v ospredje ljudi svojega zaupanja. Sam namreč ni hotel biti formalno nikdar na čelu organizacije, faktično pa je bil vedno njena duša, iniciator in vodja. Zato so tudi imenovali njegovi nasprotniki društvo, h kateremu je pripadal, ironično »Otoničarjevo dru-

štvo«, dasi ni bil ne predsednik in sploh ne kak funkcionar tega društva. Vendar mora biti sedanja »Sekcija poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov« ponosna, da se je kdaj imenovala »Otoničarjevo društvo«, kajti njegov je kvas, iz katerega je sešla sedanja najmočnejša in najpremožnejša uradniška organizacija, kateri je ostal zvest do konca, dasi je imel po svoji strokovni izobrazbi in po položaju pravico do članstva v »višjem« društvu.

Pa tale list, v katerega pišem danes tako težko poslovilne besede njemu, ki je bil največji in najvrednejši med nami, kaj ni njegovo delo, kaj mu ni bil on oče, krstni boter in rednik? Da, kakor povsod, tako ima naš nepozabni Jože tudi glavne zasluge za naše stanovsko in strokovno glasilo, za naš »Poštni glasnik«. Ni bil samo njegov urednik, nego tudi skoro edini dopisnik njegov. Koliko števil v prvih letih je bilo popisanih od prve do zadnje črke od njegove roke. Mučil se je izpreminjati slog, menjaval šifre (njegova običajna šifra je bila »O.«), da ne bi bravec spoznali, da je napisal ves list en sam človek. Seveda ni bilo vedno vse dobro, ko se mu je pa tolikrat zgodilo, kar se piscu tega članka še vedno dogaja, da ti telefonirajo en dan pred izidom lista iz tiskarne: »Hitro pošljite še nekaj rokopisa, manjka še za en stolpec!« Odkod vzeti rokopis, ko pa ni nihče ničesar poslal. Urednik, usedi se, pa napiši dve strani rokopisa, o čemur koli, kajti list mora biti poln in rokopis mora biti čez eno uro v tiskarni. Kdor tega ni poizkusil, ne more poznati težav, ki jih ima tak urednik, ki je sam za vse.

O pokojnem Otoničarju, njegovem življenju in delovanju bi lahko spisal celo knjigo. Poštno, brzojavno in telefonsko uslužbenstvo se v celoti danes premalo zaveda velikanske vrednosti njegovega življenja in neprecenljive škode njegove smrti. To strašno, nenadomestljivo vrzel, ki je nastala z njegovim odhodom v večnost, občutimo, silno čutimo najbolj mi, ki smo voditelji organizacije, ki smo njegovi dediči. Tako slabotni in brez opore smo ostali, ko njega ni več. Kajti on je bil močnejši ko deset drugih in njegov svet dragocenejši ko sklep ene komisije.

Ko sem stal ob njegovem odprtem grobu in mi je rezalo v srce ihtenje njegove osirotele rodbine, sem prvič jasno in določno začutil: za dve družini je živel, za dve umrl in dvema družinama je umrl. Prva družina — njegova rodbina — je izgubila skrbnega očeta in ljubečega soproga. Druga družina — organizacija — pa je izgubila svojega ustanovitelja, poveljnika in prvoboritelja. Obema je dal svoje zmožnosti, svoje fizične moči, svoje zdravje in življenje. Dal je vse, kar je imel. Zato je obema družinama njegova smrt nenadomestljiva, obema pa ostane spomin nanj trajen in ljubezen do njega večna.

Joja.

Otoničarju v slovo.

(Govor predsednika Sekcije ptč. čin. tov. Josipa Čampe na žalnih seji Sekcije dne 24. junija 1926.)

Preden preidemo na dnevni red je potrebno, da se v globoki hvaležnosti oddolžimo vsaj v najskromnejši meri spominu in manom umrlega tov. Jožeta Otoničarja, ki smo ga položili preteklo soboto v naročje materi zemlji. Jože Otoničar — to nepozabno ime je tako tesno zvezano s Sekcijo ptč. čin., da občutimo šele sedaj, ko ga ni več, kaj nam je bil in kako močan steber je padel z njegovo smrtjo v naši organizaciji. Pokojni ni dal naši organizaciji samo imena, ki ga nosi danes, on ji ni položil samo temeljev in jo dvignil v kratki dobi na tako lepo višino, marveč dal ji je tudi vso svojo veliko dušo, ki je bila tako polna ljubezni do bližnjega, dal ji je vse bogate zaklade svojega globokega duha — in naposled, dal ji je vse, kar more dati velik duh in človek svojemu idealu, dal ji je vse svoje fizične moči, svoje zdravje in skoro lahko rečemo, dal ji je lep kos svojega življenja, ki si ga je skrajšal blagi pokojnik v borbi organizacije kot najnesebičnejši njen delavec in borec, kot idealist in altruist, ki mu enakega zastoj iščemo v naših vrstah.

Kakor vsi veliki in nesebični ljudje, je bil Jože Otoničar skromen, bil je tih delavec, ki ni nikdar silil v ospredje. Dasi je bil on tisti, ki je družil in držal čvrsto vse naše organizacije, jim dajal smernice in program, jih vodil z izkušeno in krepko roko, vendar ni nikdar hotel stopiti na vidno in častno mesto v organizaciji. Bil je skrita gonilna sila organizacije, katere psiho je poznal ko nihče drugi. Bil je nevidna njena duša, njen spiritus agens, njeno srce. V njegovih možganih in v njegovih rokah so se stekale vse zapletene in zamotane nitke organizacijskega življenja. In nikdar se ni zgodilo, da bi bil on kaj prezrl v tem klobčiču, nikdar ni prišel v zadrego, vedno je znal razplesti še tako zavozljano situacijo. Njegov temperament ni dopuščal nikdar oklevanja in cincanja, on je imel v organizaciji vedno točno odrejen pravec, zato je obvladal njegov ostri duh, njegova energija, njegova velika inteligenca vse kontakte, in ni ga bilo tako težkega in kritičnega trenutka v organizaciji od njenega obstoja pa skoro tik do njegove smrti, da bi mu Otoničar ne bil kos. In vse, kar je on ukrenil, se je izkazalo prej ali slej, kot edino dobro in pravilno.

Ta njegova skromnost pa je kriva, da so ostale njegove zasluge za organizacijo širšim krogom našega članstva preveč skrite in neopazene. O Jožetu Otoničarju kot večjemu organizatorju, kot blagemu in nesebičnemu delavcu, kot najboljšemu tovarišu in zlatemu prijatelju bi bilo treba napisati debelo knjigo, ako bi ga hoteli uvrstiti po pravici in resnici na tisto mesto v organizaciji in v našem skupnem življenju slovenskih poštних uradnikov, kakor spada, to je na najbolj vidno, na prvo mesto, daleč pred generacijo našega stanu, za katero si je stekel pokojnik javno in privatno toliko zaslug. On je hodil tako daleč pred nami, visok in vzravn, njegova pot je bila tako naravnost izpeljana, da smo vsi drugi v primeri z njim kakor majhne lutke, ki se opotekajo za svojim mojstrom.

Zlasti neprecenljive pa so pokojnikove zasluge za našo organizacijo, za Sekcijo ptč. čin. Jaz vam ne morem v kratkih besedah enega večera zadostno osvetliti vsega njegovega dela, truda, vseh njegovih bojev in žrtev, ki jih je doprinesel pokojni Jože za to svoje dete, ki mu je bilo do smrti izmed vseh najljubše in najbolj pri srcu. Ne morem vam povedati, kaj nam je bil Jože Otoničar, kaj nam je dal in kaj smo z njim izgubili.

Dasiravno ni zaradi bolezni že skoro tri leta več aktivno sodeloval v organizaciji,

vendar pa ni bilo nobenega količkaj važnega dogodka v organizaciji, da bi ne bili šli iskat poznejši in sedanji funkcionarji nasvetov k Otoničarju. In ko je ležal priklenjen na bolniško posteljo, smo se zatekali prav do njegovega odhoda na Golnik k njemu. Tako je on še iz bolniške postelje, še nedavno pred svojo smrtjo razpletal z njemu lastno sposobnostjo, izkušnostjo in inteligenco krize v organizaciji vse do najposlednejšega časa. In ko je bival že na Golniku, smo nameravali iti k njemu, učenci k svojemu mojstru, da ga vprašamo za svet glede reorganizacije naše Zveze. Toda prehitela nas je smrt — in tako bo reorganizacija prvo delo, ki ga bodo izvršili njegovi učenci, ne da bi mu dal svoj imprimator mojster in učitelj Jože Otoničar. In mi čutimo, kako malodušne nas je napravila njegova smrt, čutimo, da poslej nimamo nikogar več, h komur bi se obračali, čutimo, da ni več njegove močne in sigurne roke nad nami.

Tiste dni, ko je odhajal na Golnik, ob slovesu, ko sva se videla zadnjikrat v življenju, mi je stisnil roko in dejal s prijateljskim nasmehom: Na Golniku se pozdravim in ko se vrnem, stopim zopet v prve vrste; še bo veselo v Sekciji.

Dasiravno je bilo njegovo zdravje močno izpodjedeno, smo vendarle gojili tiho, skrito in plaho upanje, da se bodo njegove besede uresničile. Saj si nismo mogli misliti organizacije brez našega Otoničarja. On je bil naše največje upanje. Odkar je odšel on iz naše srede, so naše organizacije kakor rože, ki povešajo glave, venejo in tiho hirajo, ker jim manjka solnca. Zato smo se tako

veselili njegove vrnitve in zato smo tako trepetali za njegovo življenje.

Toda Jožeta Otoničarja sedaj ni več med nami, nikdar več se ne povrne z Golnika k nam, nikoli več ne bomo čuli njegovih prepričujočih besed na naših sejah, nikdar več ne bomo pričali njegovega borbenega duha na naših zborovanjih, nikdar več se ne bomo smejali njegovim šaljivim govorom na naših zabavah in nikdar več ne bomo občutili njegove sigurne roke, nikdar več njegovega iniciativnega duha nad seboj. On je dobojeval zadnji boj in sedaj počiva tako mirno v mali, tihi vasi na Gorenjskem. In zdi se mi neizrekljivo tragičen tak konec človeka, ki je bil kakor naš Jože Otoničar človek boja, revolucionarni in uporni duh, okamenel protest ponižanega človeka proti socialnemu in družabnemu redu današnje človeške družbe — ta nemirni in uporni duh se tiho in trudno vleže k počitku, zaspil in se nikdar več ne vzdrami k življenju. Tako prestopi prag življenja brez boja, brez protesta, kakor truden in izbičan jetnik prag ječe.

Mi pa smo ostali sami in malodušni. Zavedamo se, koliko nam je bil in kaj nam je dal, a teži nas zavest, da mi njemu nismo dali ničesar, prav ničesar. In vendar je bil on naš, tako ves naš, kakor nihče drugi. In ob tej zavesti občutimo še bolj, kako majhni smo napram njemu, ki je bil dovolj velik in dovolj močan zase in za nas vse.

Edino, kar mu moremo dati, je obljuba, da bomo skušali hoditi za njim po stopinjah, ki nam jih je izhodil, in da na njegova dela in nanj ne bomo pozabili.

Spominu Jožeta Otoničarja slava!

Strokovni del.

Novi pravilnik za pripravniške izpite.

Izšel je novi pravilnik o državnih strokovnih izpitih uradnikov poštno-telegrafske in telefonske stroke, ki izide v prihodnjem »Vestniku«.

Tu objavljamo najvažnejše člene pravilnika:

Po tem pravilniku se dele predmeti, iz katerih morajo polagati drž. strok. izpite pripravniki ministrstva, direktij in njim podrejenih ustanov, v pet skupin, in sicer:

- A = administrativno-pravna,
- B = poštna,
- C = brzojavna in telefonska,
- D = tehnična,
- E = računsko-blagajniška in knjigovodna.

Člen 4. pravilnika odreja, da polagajo pripravniki druge kategorije za poštno, brzojavno in telefonsko službo (za zvanja pt. činovnikov, upravnikov pošt in pošt. carinskega magacina) izpite iz sledečih predmetov:

Skupina A: Ustava, organizacija ministrstva pošte in brzojava in njemu podrejenih ustanov; zakon o pošti, brzojavu in telefonu, zakon o državnem svetu in upravnih sodiščih, zakon o občni upravi z uredbo o razdelitvi države na oblasti, uradniški zakon z uredbo o razvrščanju, o strokovnih drugovih, o potnih in selitvenih stroških in drag. dokladah; zakon o taksah s pravilnikom o izvrševanju tega zakona, kolikor tangira posle v resortu minist. pošte in brzojava; kazenski zakon (zločine in prestopke proti državi, vladarju in ustavi, proti zakonom, oblasti in javnemu redu, proti uradnikom, kadar vrše svoje službene dolžnosti, ponarejanje denarja in listin, poškodba tujih stvari, lažnjiva obtožba, razžaljenje časti, prevara in krivoprisežništvo, kaznjivo koristoljubje, tatvina in poneverba); kazenski sodni postopek (o postopa-

nju, kadar se izslede kaznjiva dejanja in o dokazu), zakonski predpisi o poštni, brzojavni in telefonski tajnosti, o zaščiti brzojav. in telef. prometa v miru in vojni ter o povrnitvi škode, napravljene na brzojavu in telefonu.

Skupina B: Poštni pravilnik za notranjo službo, svetovna poštna konvencija in pravilnik za njeno izvrševanje ter pogodbe. Poštno-carinski pravilnik z navodili, poštno-hranilnična in čekovna služba v obsegu poštnega poslovanja, pravila za ambulančno službo, poštna geografija, pravilnik o najemu in prenosu pošte s pravilnikom o avtomobilskem poštne prometu; tuzemske in mednarodne poštne tarife v obče.

Skupina C: Pravilnik o brzojavni službi v notranjem (tuzemskem) prometu in pravilnik o telefonski službi v notranjem prometu; mednarodna brzojavna konvencija s pravilnikom; mednarodna radiotelegrafska konvencija s pravilnikom; pravilnik o radio-brzojavnih in radiotelefonskih aparatih.

Skupina D: Brzojavni in telefonski aparati v splošnem; šeme za montiranje srednjih, končnih in vmesnih brzojavnih in telefonskih postaj; poznanje in vzdrževanje električnih elementov za brzojav in telefon, preizkušanje brzojav. in telef. prog. iskanje napak in zavarovanje proti motenju na progah.

Skupina E: Zakon o glavni kontroli, zakon o držav. računovodstvu, pravilnik o denarnem poslovanju pri pošti, brzojavu in telefonu, pravila o ekonomski službi (materialni računi itd.), blagajniška služba in polaganje računov (računski zaključki, mesečni zaključek itd.).

Člen 9. pravilnika odreja za pripravniške tretje kategorije polaganje izpitov iz sledečih predmetov:

Skupina A: Ustava, organizacija ministrstva pošte in brzojava ter podrejenih mu ustanov, zakon o pošti, brzojavu in telefonu, zakon o občni upravi z uredbo o razdelitvi države na oblasti, uradniški zakon, kazenski zakon (zločini in prestopki uradnika v služ-

beni dolžnosti, tatvina in poneverba), zakonski predpisi o zaščiti poštne, brzojavne in telefonske tajnosti, zakon o taksah, kolikor tangira poslovanje o resortu min. pošte in brzojava.

Skupina B: Poštni pravilnik za notranjo službo, glavne odredbe svetovne poštne konvencije in pravilnik o njenem izvrševanju ter pogodbe, pravilnik o najemu in prenosu pošte s pravilnikom o avtomobilskem prometu, poštno-carinski pravilnik z navodilom, poštno-hranilnična in ček. služba v obsegu poštnega poslovanja, pravila za ambulanco službo, poštna geografija, tuzemske in mednarodne poštne tarife v obče, blagajniška služba in polaganje računov.

Skupina C: Pravilnik o brzojavni službi v notranjem prometu in pravilnik o telefonski službi v notranjem prometu; glavna načela brzojavne konvencije in pravilnika, principi brzojava in telefona, elementi, aparati in centrale, preizkušanje brzojavnih in telefonskih prog, iskanje napak, motenja na progah.

Člen 10. pravilnika pravi, da telefonske pripravnice, ki so se zatele v službi, ko stopi v veljavo ta pravilnik in ki vrše službo samo pri telefonu, ki ni kombiniran s pošto, ne polagajo izpita iz skupine B.

Drugi del pravilnika vsebuje določila o krajih, kjer se bodo polagali izpiti, o sestavi komisije in o postopanju pri izpitu.

Komisije za drž. strok. izpite se sestavljajo v začetku vsakega leta pri ministrstvu in pri direkcijah. Pred izpitno komisijo ministrstva polagajo strokovne izpite vsi pripravniki prve, druge in tretje kategorije s teritorija beogradske, novosadske in skopljske direkcije.

Pri direkcijah polagajo izpite pripravniki druge kategorije v Zagrebu, Ljubljani in Splitu s teritorija teh treh direkcij, v Sarajevu pa s teritorija sarajevske in cetinjske direkcije. Pripravniki tretje kategorije polagajo izpite pri svojih direkcijah.

Izpitni za drugo kategorijo, ki se vrši pri direkciji, prisostvuje odposlanec, ki ga odredi minister pošte. Predsednik izpitne komisije pri direkciji je direktor, oziroma njegov zastopnik. On tudi imenuje po zaslišanju direkcijske uprave člane izpitne komisije in delovodjo, a potrdi jih minister. Za vsako skupino predmetov je treba določiti po dva ali tri člane. Sestava komisije se objavlja v začetku vsakega leta v »Vestniku«.

Dan izpita določa predsednik komisije, kakor hitro se prijavi zadostno število kandidatov. Natančen raspored o polaganju izpita se sporoči prijavljenim kandidatom petnajst dni pred polaganjem izpita.

Vsak kandidat založi v naprej ob priliki prijave k izpitu izpitno takso, ki znaša za pripravnike druge kategorije 120, za pripravnike tretje kategorije pa 100 Din. — Izpit je javen in ustnen in se mora završiti za poklicane kandidate istega dne, ko so bili pozvani k izpitu. Izpričevalo ozir. potrdilo o položnem izpitu izdaja tisto oblastvo, pri katerem so se izpiti vršili. Za to se plača taksa po T. šte. 9 zakona o taksah.

Izrek komisije o rezultatu izpita se glasi: položil soglasno (če vsi člani glasujejo za »položil«), položil z večino glasov (če vsaj en član glasuje »ni položil«) in ni položil (če vsi ali večina članov glasuje »ni položil«). Pri enakosti glasov odloča glas predsednika komisije. O rezultatu izpita obvesti predsednik kandidata takoj.

Kandidat, ki je pri izpitu padel ali ki je odstopil od izpita, se ima pravico ponovno prijaviti k izpitu; in sicer, če je pri prvem izpitu padel, po preteku šestih mesecev od dne polaganja izpita, če pa je odstopil od izpita, pa po preteku treh mesecev.

Vprašanja stavlajo izpraševalni člani komisije pismeno (na listkih), toda teh vprašanj mora biti dvakrat toliko, kolikor je kandidatov, ki vprašanja vlečejo. Iz vsake skupine predmetov mora biti na listku najmanj pet vprašanj. Ena in ista vprašanja se ne smejo ponavljati za ostale kandidate, ki so prijavljeni za izpit istega dne.

Kandidat se more po določilih tretjega dela pravilnika prijaviti k izpitu v tretjem letu poštne službe. V prijavi za izpit, ki mora taksirana po T. šte. 9 pod b) zak. o taksah, označi kandidat točno, kateremu izpitu se želi podvreči in se podpiše s polnim imenom in priimkom z začetno črko očetovega imena. V prijavi je navesti tudi službeno mesto in zvanje, označiti je kategorijo, skupino in stopnjo osnovne plače. Prijavi je treba priložiti v gotovini takso za izpit. — Ako se kandidat ne predstavi na odrejeni dan komisiji, se smatra to, da je odstopil od izpita, a poslana taksa zapade komisiji. Samo če v roku 10 dni od dne, ko je bil odrejen za izpit, svoj izostanek opraviči z utemeljenimi razlogi, se more kandidat pripustiti takoj k izpitu; o tem odloča komisija, proti odloku komisije je dopustna pritožba na ministrstvo.

Taksa za prijavo za polaganje ponovnega ali naknadnega izpita se plača po T. številka 9 pod g) zak. o taksah.

Člen 33 prehodnih določb pravilnika določa: **Pripravniki druge kategorije, ki imajo poleg dovršene pt. šole zrelostni izpit ali so imeli na dan 1. septembra 1923 več ko 3 leta pt. službe, priznane v pokojnino, ali oni, ki so bili na dan 1. septembra 1923 ukazni pt. uradniki (definitivni poštarji VI. r.), pa so bili prevedeni v pripravniško skupino zaradi nezadostnih službenih let, priznanih za pokojnino, se oproščajo izpita od predmetov iz skupin B, C in D.**

Izjemno od tega pravilnika polagajo sedanjji pripravniki II. kat. ministrstva in samih direkcij, kakor tudi vsi pripravniki III. kategorije izpitne predmete za svojo stroko po dosedanjih pravilih o drž. strokovnih izpiti (Vesnik 14/1924), če se prijavi za izpit nadalje do konca tega leta.

Kandidati, ki so že prijavljeni za izpit pri ministrstvu, polagajo izpit pred komisijo ministrstva (torej v Beogradu) po dosedanjem pravilniku o polaganju priprav. izpitov.

Organizatorično gibanje.

Proglas Saveza za kongres v Skoplju.

Naša centralna organizacija — Savez ptt. nameščencev v Beogradu — je izdala tudi letos, kakor vsako leto, proglas na celokupno poštno osobje za svoj letošnji kongres v Skoplju. Ta proglas se glasi:

Vsemu poštnemu, brzojavnemu in telefonskemu osobju Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Kot veren tolmač čustev in potreb celokupnega osobja poštno-brz. stroke je dal Savez na polju profesionalne politike divnih dokazov svoje visoke vloge v socialnem življenju za pravilni in uspešni razvoj poštne, brzojavne in telefonske stroke v naši kraljevini. Vendar, če tudi je Savez ptt. uslužbencev v osmih letih svojega dela dal najlepše rezultate v vseh pravicah svojega delovanja, še ni dosegel velikega dela svojih nalog, za doseg katerih ga čaka še mnogo dela in truda, morda tudi borbe, težje in obupnejše ko doslej. To pa ne samo zaradi uresničenja onega, česar se za dobrobit osobja in stroke še ni doseglo, nego tudi, da ohrani ono, kar se je v tem pogledu v znatni meri in po splošnem priznanju že doseglo.

Z vsestranskim razvojem na vseh poljih socialnega življenja se je naglo dvignil kulturni značaj ptt. ustanove. Za obstoj in napredek družabnega življenja je postala pošta, telegraf in telefon eden najmočnejših faktorjev, stroka sama pa

v skladu države značilna ustanova s širokim delokrogom udejstvovanja. Na žalost, v naši kraljevini ptt. ustanova ne gre sporedno s splošnim razvojem socialnega življenja. Ona obstoja na nekih zakonih, uredbah in pravilnikih še iz prve polovice prejšnjega stoletja, ki so veljali v pokrajinah pred osvobojenjem in ujedinjenjem naše kraljevine. Zato je Savez v svojem dosedanjem delovanju in na vseh dosedanjih kongresih postavil na prvo mesto vprašanje specialnega zakona za ptt. stroko in njeno osobje, ki bi odgovarjal splošnim potrebam našega družabnega in državnega življenja. Postavivši vedno to vprašanje na prvo mesto, je delal Savez z ljubeznijo in energijo, kateri nima primere, na to, da se tudi pri nas dvigne ptt. ustanova na sodobni nivo in da se osobju take človekoljubne in kulturne ustanove, ki podpira svetovni promet, omogoči znosno življenje in zagotovi lepša bodočnost.

Da pa ni Savezu uspelo uresničiti velik del svojih nalog, je vzrok borba z reakcionarnimi elementi, ki so preprečevali vsak napredek stroke, in z elementi provizij in dnevnice, na katere je Savez kazal javnosti in vsem drugim faktorjem. V tej borbi je Savez zmagal in dočkal, da vidi večji del teh in takih elementov tam, kjer je in kjer je bilo njihovo mesto. V svrhu doseženja svojih ciljev hoče Savez s še večjo energijo in ljubeznijo nadaljevati svoje delo, da bi se doseglo ono, kar se za dobrobit stroke in osobja mora doseči, in da ohrani ono, kar je v temelju veličastno doseženo. Toda poskuša se, da se neko veliko in važno vprašanje, vprašanje strokovne vzgoje ponovno vzame v pretres in da se preustroji tako, da preide ptt. stroka in njeno osobje iz kategorije, v kateri se že nahaja, v nižje kategorije, če tudi je to vprašanje s sodelovanjem predstavnikov Saveza na merodajnem mestu v temelju najpovoljnejše rešeno ne samo za sedanje, nego tudi za bodoče generacije, a kar ravno odgovarja tako sedanjim kakor bodočim potrebam naše stroke. Naša strokovna šola pa je od najbolj pozvanih ljudi ocenjena kar najbolj povoljno kot popolna srednja strokovna šola in kot taka se mora obdržati in razvijati. Ravno tako se poskuša uvajati tako zvane neerarne pošte v pokrajinah, v katerih take pošte niso bile znane, če tudi so se take ustanove kot škodljive za državne in družabne interese že davno preživele v državah, v katerih so kdaj obstojale. Dela se enostransko na nekem pravilniku za razredovanje uradov in za uvedbo kontrolorskih zvanj, kakor tudi na zakonu o pošti, telegrafu in telefonu, ki ne obsega materialnega in pravnega položaja ptt. osobja. Dela pa se eno in drugo brez udeležbe delovnega osobja ali njihovih predstavnikov.

Zaradi tega je letošnji kongres glede na postavljena vprašanja za sedanjost in bodočnost posebne važnosti za našo stroko in osobje. Kajti stroka nima napredka, če se v njej stalno ne dela in o njej stalno ne misli: o veliki odgovornosti in naporu, s katerim se obvladajo posli, in o mali materialni nagradi za to, poleg surovega ignoriranja osobja od nestrokovnjakov ali polstrokovnjakov, kateri često brezobzirno, grdo in podlo ovirajo našo organizacijo v delu za splošno dobro države, stroke in osobja. Proti tem je Savez visoko povzdignil svoj glas, a ta glas ne ostane samo glas vpijočega. Zato: udružujmo se,

borimo se in žrtvujemo se, ker samo s tem se pride do potrebnih pogojev za življenje. Vsi v krog organizacije, ker ona poučuje, pomaga, hrabri, brani, ublažuje bolesti, veseli in resnično ljubi svoje osebje, ker ga popolno razume.

Letošnji kongres je značilen še zaradi tega, ker se bo vršil v Skoplju, v domu naše organizacije, ob kateri priliki se bo izvršilo tudi njegovo posvečenje kot prvega doma ne samo naše oblastne organizacije, ampak tudi prvega doma državnih uslužbencev v Južni Srbiji sploh. Ta dom je bil zgrajen z lastnimi sredstvi ptt. uslužbencev, kateri požrtvovalnosti se čudijo vsi sloji meščanstva, kar naj služi za vzgled tudi ostalim organizacijam ptt. uslužbencev, da isti cilj čim prej dosežejo, kajti v tem je moč naše boljše bodočnosti in ognjišče zdrave misli za dobrobit naše države, stroke in celokupnega osebja.

Ob tej priliki se bo vršila v Skoplju tudi tretja redna letna skupščina Bolniškega in posmrtnega fonda ptt. uslužbencev, kateri nima razen skromnih vlogov svojih članov nikake državne subvencije za obolele ptt. uslužbenke, kar ni slučaj pri sličnih ustanovah drugih strok. Celo niti iz dohodkov poštne hranilnice ne uživa ta fond nikake podpore, dasi daje hranilnica podpore fondom uslužbencev pri drugih strokah, pa celo nekakšnim privatnim klubom. Proti temu nima ptt. osebje sicer ničesar, kadar in če je to za dobro naroda in države, kajti to osebje je vršilo in vrši svojo nacionalno, kulturno-gospodarsko in prosvetno-pridobitno misijo v državi in je vsikdar žrtvovalo svoje osebne in stanovske interese splošnim državnim interesom ter pripomoglo k idejam za socialni in državni napredek. Vendar vsekakor, vsaj iz principa socialne pravičnosti, je potrebno, da ima prvenstveno pravico do podpore iz dohodkov poštne hranilnice osebje, katero njene posle tudi opravlja.

Da bi mogel Savez svoje naloge uresničiti, poziva vse ptt. uslužbenke Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, da pridejo v čim večjem številu na

osmi kongres,

ki se bo vršil 12., 13. in 14. julija t. l. v Skoplju v domu skopeljske oblastne organizacije ptt. uslužbencev s tem-le dnevnim redom:

1. Posvečenje Poštne doma v Skoplju.
2. Volitev predsednika kongresa, treh tajnikov, treh overovateljev zapisnika in treh števec glasov.
3. Poročilo upravnega odbora.
4. Poročilo o stanju blagajne.
5. Poročilo nadzornega odbora.
6. Referati oblastnih organizacij in pododborov.
7. Volitev upravnega in nadzornega odbora.
8. Referat o zakonskem načrtu o organizaciji ptt. stroke in o reguliranju materialnega in pravnega položaja osebja.
9. Referat o izpremembi uredbe o razvrščanju, kolikor se tiče ptt. uslužbencev.
10. Referat o izplačilu razlike na plačah od 1. oktobra 1923 do 1. maja 1924.
11. Zgraditev poslopij za ptt. oblasti in za stanovanja ptt. uslužbencev.
12. Referat o izpremembi pravilnika za polaganje izpitov ptt. uslužbencev.
13. Referat o otvoritvi odseka za strokovno vzgojo pri ministrstvu in o otvoritvi strokovnih šol.
14. Zahteva, da se člen 234 uradniškega zakona ne podaljša za ptt. uslužbenke.
15. Izprememba pravil Saveza ptt. uslužbencev.
16. Proslava desetletnice delovanja Saveza.
17. Predlogi in vprašanja.

Za ta kongres je gospod minister pošte in telegrafa z rešenjem štev. 31.124 od 4. junija t. l. dovolil ptt. uslužbencem odsodstvo, in sicer: osebju iz oblasti skopeljske direkcije 4 dni, beograjske

in novosadske direkcije 6 dni, iz oblasti ostalih direkcij (torej iz ljubljanske — op. ur.) pa 8 dni. Gospod železniški minister pa je s svojim rešenjem štev. 16.208 od 4. junija t. l. dovolil četrtinsko vožnjo na državnih železnicah, ki velja od 10. do 20. julija t. l. pod običajnimi pogoji. Ta pravica velja tudi do Mitrovice Kos. in do Ohrida. V Beogradu, dne 12. junija 1926.

Predsednik Saveza ptt. uslužbencev:

Toma S. Jovanović.

Tajnik:

Lj. M. Petrović.

K temu proglasu, zaradi katerega se je zanesla današnja številka »Poštne glasnik« za en dan, zato pa izšla na 6 straneh, pripominja Zveza poštne organizacij sledeče:

Iz področja naše direkcije je prijavljenih do sedaj Zvezi osem delegatov za potovanje na kongres v Skoplje. Zveza mora javiti do 3. julija t. l. Obl. organizaciji v Skoplju točno število udeležencev iz Slovenije, da more bratska skopeljska organizacija pripraviti prenočišča za udeležence. Če hoče še kdo iti (pravico ima vsak član Zveze), naj se prijavi takoj, ko prejme ta list, Zvezi. Lahko potuje sicer tudi brez prijave v Skoplje, vendar si bo moral tam prenočišče sam iskati. Osemdnevno odsodstvo, ki ga je dovolil g. minister, se ne šteje v normalni dopust, nego je to odsodstvo po privatnem poslu. Zveza je intervenirala pri direkciji, da se lahko okoristijo s to ugodnostjo uslužbenci, ki bi se prijavili, kjer ni absolutne službene zapreke.

Iz Ljubljane odpotujemo glede na to, da velja četrtinska vožnja šele od 10. julija, v soboto 10. t. m. ob 9. uri zjutraj z monakovskim brzovlakom. V Beograd prispemo ob 21:35, tam večerjamo ter se odpeljemo še tisti večer ob 23:30 dalje v Srbijo, tako da bomo v Skoplju v nedeljo ob 12:30. Kdor se ne plaši silne vročine, ki vlada poleti v Macedoniji, in kdor se upa prenesti 27 urno vožnjo (s potniškim vlakom celo 34 urno), ta si lahko ob tej priliki na najcenejši način ogleda prestolico Južne Srbije in še druge kraje. Udeleženci kongresa nameravamo izkoristiti to priliko, da si ogledamo tudi Ohridsko jezero ali Solun ali Kosovsko polje. Vožnja Ljubljana-Skoplje in nazaj stane z brzovlakom: II. razred 538:50 Din, III. razred 359 Din; z osebnim vlakom pa: II. razred 359 Din, III. razred 179:50 Din. Na odhodni postaji se kupi polovični vozni listek do Skoplja, kateri se v Skoplju ne sme oddati, nego velja isti listek tudi za nazaj.

O poteku kongresa in storjenih sklepih bomo obširno poročali v našem listu v avgustovih in septembrovih številkah.

ZAPISNIK

širše odborove seje Zveze od 9. junija 1926.

Tov. predsednik otvori sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Dopisi. 2. Določitev delegatov za kongres Saveza v Skoplju. 3. Reorganizacija Zveze. 4. Predlogi in vprašanja.

1. Tajnik tov. Štaut prečita došle dopise, od katerih sta dva od Saveza. Njih vsebino smo objavili že v zadnji številki. Odbor poudarja z zadovoljstvom, da je Savez aktivnejši in da dopise hitreje rešuje, pa tudi zaprosene intervencije pri ministrstvu je hitro in točno uredil.

2. Za delegata Zveze na kongres Saveza se določi tov. predsednik. Predsednik poroča, da bo vožnja četrtinska, tudi dopuste je ministrstvo odobrilo, tako da bi se udeležil skupščine morda še kdo od tovarišev in tovarišic. Ti naj bi se javili do konca junija Zvezi.

3. Predsednik razdeli načrt novih pravil, ki jih je izdelal na osnovi sklepa zadnje glavne skupščine, ki je sprejela reorganizacijo Zveze. Napravil je 10 izvodov, to je za predsedstvo, vsa tri društva in za njih krajevne skupine. Vse delegate in zastopnike prosi, da naj posamezne skupine ta načrt pravil res prouče, izpremene, izpopolne, ne pa da jih molče sprejmo, kakor se to navadno dogaja. Nova pravila bo pretresal odbor

na prihodnjih dveh sejah, za kar naj se delegatje pripravijo.

4. Tov. blagajnik poroča, da je tov. Brumec Franjo, starešina pošte Ptujška gora, nakazal Zvezi 25 Din kot novoletni prispevek. Odbor izreče iskreno, četudi pozno zahvalo (znesek se je namreč zamešal v upravi »Pošt. glasnik«). Društvo prometnih uradnikov je nakazalo članarino za mesec januar v znesku 41 Din, katerega smo pomotoma tudi šele sedaj prejeli. Nadalje poroča, da bo Gospodarska Zadruga uredila v Zvezdarski ulici svoje lastne prostore, od katerih nudi tudi Zvezi eno sobo proti malenkostni odškodnini. Tovariš Štaut predlaga, da naj Zadruga stavi konkretno ponudbo. Po krajši debati se soglasno sprejme blagajnikov predlog, da se s 1. julijem sedanji lokal odpove.

Tov. predsednik opozori delegate, da se bo vršila 20. junija v Zagrebu letna skupščina Glavnega saveza drž. nam. Ker so važne točke na dnevnem redu, zlasti reorganizacija Gl. saveza, sklene odbor, da odpošlje Zveza na ta kongres tov. predsednika. Ta izjavi, da še ni znano, ali se bo resnično vršil kongres 20. junija, ker se dela na to, da se preloži. Če bo kongres preložen, velja sklep za takrat.

Narodna tiskarna je predložila Zvezi račun za neke okrožnice. Ker se nihče ne spominja, da bi kake okrožnice naročil, pooblasti odbor predsednika, da ugotovi poprej, ali so bile sporne tiskovine faktično od Zveze naročene in dobavljene. Gre za terjatev v znesku od 245 Din. Dalje poroča predsednik, da sestavlja direkcija nov status, kojemu je osnova mišljenje Centr. komisije in člen 117 uradniškega zakona. To je uspeh naše pritožbe na ministrstvo. Predsednik je novi status pregledal in je razen šestih slučajev ž njim zadovoljen.

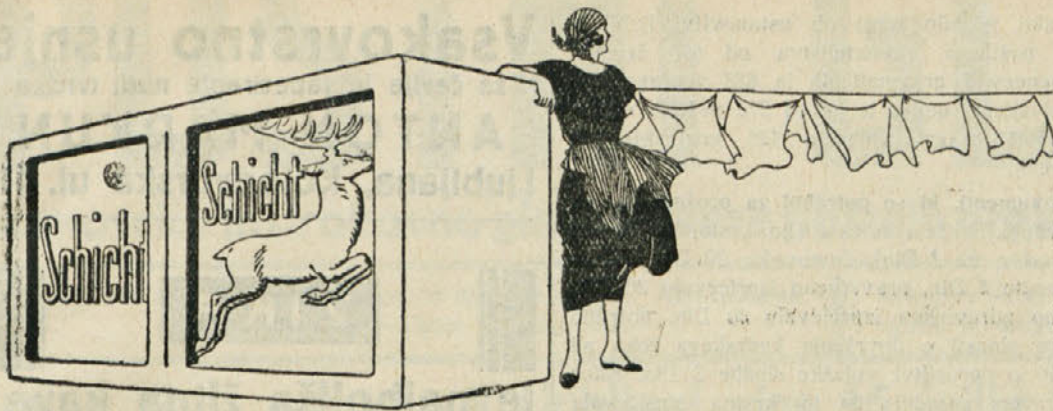
Tov. tajnik poroča, da se člani Zveze pritožujejo, da se sprejemajo v poštne službe popolnoma tuji ljudje, čestokrat otroci premožnih staršev, ki niso navezani na drž. službo, dočim hčere in sinovi starih poštne nameščencev zamažajo čakajo na rešitev svojih prošelj za sprejem v poštne službo. Isto tako so slučajji, da so bili sprejeti novinci z nižjo srednjo odnosno meščansko šolo v III. kategorijo, dočim so tovariši oziroma tovarišice z isto naobrazbo, ki že več let opravljajo uradniško službo ali so celo samostojno vodili manjše urade, še vedno pripravnik-zvničniki ali celo dnevničarji. — Posamezni delegatje navajajo konkretne primere ter interpelirajo predsednika, ali so mu ti slučajji znani, kdo in kje je izvor teh razmer in kaj namerava Zveza proti tem doslej pri nas neznanim metodam ukreniti. — Predsednik odgovarja, da mu je vse to in še mnogo več dobro znano. On pazno motri vpliv nepoklicanih elementov na upravo in ima to vprašanje v stalni evidenci. Proti sedanjemu sistemu je že protestiral pri merodajnih faktorjih, od katerih ima zagotovilo, da se ne bo več tako postopalo. Za enkrat konstatira samo to obljubo, pride pa čas, ko bo jasnejše govoril.

Nato zaključil predsednik sejo ob 22:30 uri.

To in ono.

† **Jože Otoničar.** Tov. Otoničar, šef odseka pri ljubljanski poštne hranilnici, je začel bolehati pred dvema letoma. Ker se je njegovo zdravstveno stanje vedno slabšalo, je odšel pred pol letom v safaktorij za pljučnobočne na Golnik pri Trzinu. Zadnje tedne se je na našo radost če dalje češče čulo, da se obrača njegova bolezen na boljše in da je upati, da se povrne v doglednem času pozdravljen zopet v našo sredo. Zato je vse njegove številne znance, prijatelje in tovariše silno presenetila in pretresla nenadna vest, da je naš dragi Otoničar v četrtek 17. junija popoldne za vedno zatislil oči. To žalostno sporočilo je razen njegove rodbine gotovo najhuje zadelo organizacijo. Zveza poštne organizacij je takoj sklicala žalno sejo, na kateri je govoril predsednik o pokojnikovih neprecenljivih zaslugah za organizacijo in o nenadomestljivi izgubi, ki je nastala z njegovo

Kupujte čevlje z znamko „PEKO“, ker so najboljši, najelegantnejši in najcenejši.

Namakaj z „Žensko hvalo“ — peri z „Jelenjim milom“!
To najbolj obvaruje perilo, ki se brez truda popolnoma očisti.

SCHICHTOV NAČIN PRANJA

smrtjo. Delegatje so poslušali predsednikov govor stoje in vidno ginjeni, h koncu so zaklicali spominu pokojnega Otoničarja trikrat »slava!«. Zveza je tudi oskrbela posmrtno objavo v največjih ljubljanskih dnevnikih, kakor tudi pozvala članstvo, da se udeleži njegovega pogreba. Ako bi se vršil pogreb v Ljubljani, bi bil to pač največja častnejši pogreb, ki ga je imel kdaj kak poštar. Žal se je vršil pogreb v Križah na Gorenjskem ob najneugodnejšem deževnem vremenu. Zato so se mogli udeležiti pogreba samo zastopniki posameznih organizacij in pa uradniki poštne hranilnice, in sicer so spremili blagega pokojnika na njegovi poslednji poti tovariši Čampa, Engelman, Gruđen, Jakše, Jereb, Komar, Košak, Luznar, Martinšek, Masle, Rozman in Simonič iz Ljubljane, Ulepič in Cof iz Kranja in Javor iz Trziča. Vzlic upoštevanju vseh okoliščin je bila udeležba stanovskih tovarišev vsekakor prepričala. Zlasti se je opazilo, da ni bilo zastopano poštno ravnateljstvo in nobena uradnica in noben nižji uslužbenec poštne hranilnice. Organizacije so že začele premišljati, kako bi postavile našemu velikemu pokojniku nagrobni kamen ali vsaj spominsko ploščo. Naj počiva v miru blaga, nesebična duša pokojnega Otoničarja!

Izlet Sekcije ptč. čin. v Radeče pri Zidanem mostu v nedeljo 4. julija t. l. Iz Ljubljane se odpeljemo v dveh skupinah; prva skupina odide z vlakom ob 7:43, druga skupina pa ob 12:14. Skupno kosilo bo v gostilni Hallar v Radečah; po kosilu gremo, če bo vreme lepo, v bližnjo okolico, kjer bomo preživeli v naravi (v vinogradu ali pa na hotemeškem gradu) s tovariši in tovarišicami iz Zagreba in Štajerske par uric v lepi in neprijetni zabavi. V slučaju slabega vremena pa ostanemo v Radečah; poskrbeli bomo, da nam tudi v deževnem vremenu ne bo dolgčas. Kdor se hoče udeležiti skupnega kosila, naj nam to takoj javi z dopisnico. Kosilo bo stalo 15 do 20 Din. — Izleta naj se udeleže zlasti tovariši in tovarišice iz bližnje okolice Radeč. Oni, ki so dopoldne zadržani vsled službe, pridejo v Radeče lahko popoldne z vlakom, ki prihaja iz Ljubljane v Zid. most ob 15:45, iz Celja (mešani) ob 14:29, iz Zagreba v Radeče ob 15:12. Zbirajo se v gostilni pri Hallarju, kjer ji bo čakal vodnik, da jih popelje na mesto, kjer bodo zbrani dopoldanski izletniki. — Povratek iz Zidanega mosta v Ljubljano ob 20:12, ako pa bo to komu prezgodaj, odhaja iz Zidanega mosta drugi vlak ob 1:53. Torej na svidenje v nedeljo 4. julija v Radečah! — Sekcija ptč. čin.

Člani Sekcije ptč. čin., ne pozabite 1. julija poslati članarine za III. četrtletje, da nam prihranite delo in stroške za terjanje in urgiranje, ker smo itak preobloženi z drugimi posli. Zlasti pa opozarjamo na točnost zaupnike. Zaostankarji naj poravnajo članarino tudi za I. in II. četrtletje, da uredimo naše knjige. — Sekcija ptč. čin.

Kot prostovoljni prispevek za komerz ob priliki občnega zbora Zveze je poslala tov. Franja Drakuličeva, upravnica pošte Zalec, 100 Din. Vrli tovarišiči iskrena hvala!

† **Maks Krepek.** Dne 3. junija t. l. je nagloma umrl tov. Maks Krepek, priprav. zvaničniške kategorije pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Prejšnji dan je še opravljal svojo službo, zvečer se je še zabaval v družbi tovarišev, ko pa je nameraval k počitku, se mu je vtila kri in je bil na mestu mrtev. Pokoj njegovi duši!

Današnja številka »Poštnega glasnika« obsega 6 strani. To je letos že tretja številka, ki ima mesto običajnih štirih strani šest strani. Ne vemo, ali znajo naročniki to žrtev lastništva in uprave lista pravilno ceniti, ker nemara ne pomislijo, za koliko se s tem stroški zvišajo. Številka s 6 stranmi je za 50% obsežnejša, zato je pa tudi za 50% dražja, dočim je naročnina vedno enaka, namreč tako nizka — cela 2 dinarja na mesec — kakor je nima menda noben drugi strokovni list. Hvala Bogu, se je letos precej dvignilo število inserentov. Kakor pa je z oglasilni zadovoljna uprava lista, ker ji dajo ti glavni viri dohodkov, tako niso zadovoljni s tem naročniki in uredništvo, ker ostane premalo prostora za članke in notice. Da bo na obe strani prav, smo sklenili, da bo imela vsaka druga ali tretja številka lista po 6 strani. To seveda, dokler bo imel list toliko oglasov, kakor jih ima v tej številki. Če pade število oglasov na eno stran, bo izhajal list na 4 straneh. Dokler jih bo imel približno 1 stran in pol, bo izhajal izjemoma na štirih in na šestih straneh. Ako pa preskrbe mariborski in celjski tovariši listu toliko oglasov, da jih bo imel stalno za 2 strani, bo izhajal redno na 6 straneh, ne da bi se zato zvišala naročnina

lista, tako da bi bil »Poštni glasnik« razmeroma najcenejši list v naši državi. Sicer je pa tudi zdaj tako poceni, — saj stane 24 številčk na leto komaj toliko ko eno kosilo v gostilni — da bi ga lahko naročil prav vsak ppt. uslužbenec. Saj je to naš edini stanovski in strokovni list, ki se trudi prinašati čim pestrejšo in zanimivejšo vsebino. Vabimo sotrudnike, ki so večji peresa, da prispevajo s članki in dopisi, zlasti hvaležno sprejememo strokovne članke, ki jih tudi radi honoriramo, če so dobri in primerno obsežni. Dalje prosimo, da naročniki list redno in točno plačujejo, zaostanke bo uprava lista brezobzirno izterjala, kajti nihče ne sme zahtevati, da smo obzirni napram onim, ki so proti nam brezobzirni. Agitirajte za naš »Poštni glasnik«, da ga moremo povečati in izboljšati!

Lastništvo in uprava.

Prenapolnjeni zavodi za umobolne v ČSR. V zavodih za umobolne v ČSR je danes 6683 bolnikov. Koliko se jih nahaja v domači oskrbi, ni znano. To je vsekakor tudi žalostna posledica vojne in razmer, ki jih je svetovni vihar povzročil. K vsemu temu pa prihaja še današnje moderno hitro življenje z vsemi socialnimi, gospodarskimi in moralnimi posledicami. Koliko nesrečnežev v tem visokem številu je iz vrst uslužbencev, ki jih je gospodarska in socialna beda ubila na duši in telesu!

Zahvala. Obsmrtno podporno društvo »Dobrota« mi je nakazalo po mojem pokojnem možu Ivanu Kociperju, zvaničniku pošte Ptujška gora, prispevek 3000 Din. Za ta znesek, ki mi je bil v veliko podporo, se imenovanemu društvu iskreno zahvalim. — Julijana Kociper.

Zahvala. Podpisana se zahvaljujem društvu »Dobrota« za kulantno izplačani obsmrtni prispevek v znesku 3000 Din za mojim pokojnim možem Joškotom Otoničarjem. — Danica Otoničarjeva.

Zahvala. Osrednjemu društvu nižjih poštних uslužbencev, krajevna skupina Ljubljana, se za naklonjeno podporo v znesku 200 Din najtopleje zahvalim. — Josip Korzun, poštni služitelj, Ljubljana 1.

Uradni kotichek.

Številčna razmerja žensk v poštini službi. Po prevratu leta 1918 je bilo v področju novo ustanovljenega poštne in brzojavnega ravnateljstva za slovensko ozemlje v Ljubljani nameščenih pri pošti, brzojavu in telefonu 690 uslužbenecv ženskega spola. Po zvanju, ki so jih imele po takrat veljavnih predpisih, je bilo sestavljeno to število tako-le:

7 maturantk v zvanju uradnih praktikantk, asistentk itd., torej pravih (bivših c. kr.) državnih uradnic. Dalje 84 poštaric, t. j. voditeljic I. in II. razreda, 204 oficiantk oziroma adjunktinje, 19 pisarniških oficiantk, 280 aspirantk, 90 uradnih pomožnih moči in 6 začasnih pomožnih služkinj.

Umrl je naš veliki organizator, prijatelj in tovariš

JOŽE OTONIČAR

šef odseka poštne hranilnice v Ljubljani.

Bil je ustanovitelj »Zveze poštних organizacij«, soustanovitelj in urednik »Poštnega glasnika«, reorganizator »Sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov«, kakor je bilo njegovo delo trajne vrednosti, tako trajen bo naš spomin do našega največjega tovariša.

V Ljubljani, dne 18. junija 1926.

Zveza poštних organizacij za Slovenijo.

Uredništvo in uprava »Poštnega glasnika«.

Sekcija poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

S 1. majem 1921 so dobile uslužbenke z uredbo o začasnem reguliranju naslovov in plač ne samo nove naslove, nego so bile s tem dnem pragmatizirane in tako izenačene z ostalimi državnimi uslužbenci, razen odpravnic in uradnih pomožnih moči.

S 1. septembrom 1923, ko je stopil v veljavo novi uradniški zakon, so bile prevedene imenovane uslužbenke z ostalimi drž. nameščenci vred na kategorije uradnikov, zvančnikov ali služiteljev. Ta razdelitev po kategorijah izgleda danes tako-le:

V II. uradniški kategoriji je 208 žensk, in sicer jih je 11 v 2. skupini, 94 v 3. skupini, 109 v 4. skupini in 84 v 5. skupini. V III. uradniški kategoriji je 92 žensk, in sicer so 4 v 2. skupini, 13 jih je v 3. skupini in 75 v 4. skupini. Zvaničnic je 40, ki so vse v 3. skupini. V kategoriji služiteljev je 16 žensk, od teh je 1 v 1. skupini, ostalih 15 pa v 2. skupini. Končno je 27 dnevničark in 99 pogodbenih poštaric.

Tako je bilo torej ob ustanovitvi ljubljanskega poštnege ravnateljstva od 690 ženskih uslužbenecv 7 pragmatičnih in 683 nepragmatičnih uslužbenk, danes je pa od 572 poštnege nameščenk 446 pragmatičnih in 126 kontraktualnih uslužbenk.

Dokumenti, ki so potrebni za prošnje in njih kolkovanje. Prošnja kolek 5 Din, krstni list 10 Din (če je star, pa 2 Din), domovnica 20 Din, šolsko izpričevalo 5 Din, npravstveno izpričevalo 20 Din, državno zdravniško izpričevalo 20 Din, potrdilo vojaške oblasti o dovršenju kadrskega roka ali potrdilo o oprostitvi vojaške službe 2 Din. Kdor je poročen, poročni list in krstna izpričevala otrok po 10 Din. Če je prosilec nedoleten, dovolilo očeta ali varuha (overjeno od notarja ali sodnije) 2 Din ter končno kolek za rešitev 20 Din.

Za „Zvezo poštnege organizacij za Slovenijo v Ljubljani“ izdaja in urejuje Joško Jakše v Ljubljani. Za „Zvezno tiskarno in knjigarno“ Alojzij Höfler v Ljubljani.

Tkalnica platnenega in bombaževoga blaga
Siegel & drug d. z o. z. Ljubljana

Dunajska cesta št. 31. Telefon 719.
WIEN Kai 1. 55. Brzojavi: SIGEROS. SVITAVY (C. S. R.)

Staro železo in kovine kupuje na drobno in debelo trgov. z železnino in poljedelskimi stroji
Franc Stupica, Ljubljana, Gosposvetska c. 1

Ivan Jelačin :: Ljubljana
veletrgovina špecerijske in kolonijal. robe
Solidna in točna postrežba. Ustanovljeno l. 1888

Ljubljanska gradbena družba z o. z.
Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telefon 527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Žepne in stenske ure iz lastne tovarne v Švici, veliko zalogo vsakovrstnih zlatih, srebrnih in uporabnih predmetov priporoča
H. SUTTNER
V LJUBLJANI, MESTNI TRG

Vsakovrstno usnje
za čevlje in tapeciranje nudi tvrdka
ANTON MARKUN
Ljubljana, Kolodvorska ul. 41.

ZIKA
je najboljša žitna kava!

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

A. & E. SKABERNE
Dobro! priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga po najzmernejših cenah Poceni!
LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

Anton Krisper
Mestni trg 26 - Stritarjeva ul. 3

Prodaja vsake vrste čevljev in galanterijskega blaga po najnižjih cenah

Predno se odločiš, da kupiš obleko, plašč ali suknjo, poseti
našo detaljno trgovino na Erjavčevi cesti št. 2, nasproti Dramskega gledališča in si oglej našo bogato zalogo!

Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo nizke cene te bodo prepričale, kje edino kupiš najboljše in najceneje. — Državnim nameščencem proti primerni garanciji tudi na obroke!

Konfekcijska tovarna
Fran Derenda & Cie., Ljubljana.

MESTNA HRANILNICA
LJUBLJANSKA
(GRADSKA ŠTEDIONICA)
V LJUBLJANI

Stanje vloženega denarja preko 20 milijonov dinarjev ali 800 milijonov kron. — Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Zlasti plačuje za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem in davčno močjo: Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi sodišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar popolnoma varen

OBLEKE

iz trpežnega ševiota D 520.—
iz meliranega sukna . 650.—
iz pomodn. meltona . 720.—
sportni kroj . . . . . 800.—
iz finega kamgarna . 850.—
kakor tudi hlače, površnike in vso drugo konfekcijo razpošilja veletrgovina

R. Stermecki, Celje 67.

Vzorci se pošljejo za 8 dni na vpogled, ilustrirani cenik z nad 1000 slikami o raznih domačih potrebščinah pa za stonj. Kdor pride z vlakom, dobi nakupu primerno povrnitev vožnje. Proti potrdilu tudi na obroke.

►►► Priporočamo najboljše šivalne stroje ►►►

GRITZNER in ADLER

za rodbinsko in obrtno rabo, posamezne dele za stroje in kolesa, igle, olje, potrebščine za šivilje, krojače in čevljarje, brivce in sedlarje, nogavice, palice.

Edino le pri **JOSIP PETELINC Ljubljana,**

ob vodi blizu Prešernovega spomenika.

◄◄◄ SPREJEMAJO SE POPRAVILA STROJEV. ◄◄◄

ZVEZNA TISKARNA

LJUBLJANA
WOLFOVA ULICA ŠT. 1

Izdeluje vsa tiskarska dela: knjige, brošure, časopise, tabele, plakate, pisma, razglednice, umetniške slike, note, trgovske in uradne kuverte, pisma, vizitke, koledarje, strojno numeriranje itd. itd. po zmernih cenah

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG
D. D. v LJUBLJANI

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za livarne in dom. uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete

Naslov: **Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,**
Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje